Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi, judecător Andrei Mocanu
Dosarul nr. 2r-123/26
(2-25165410-02-25r-16012026)

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către Anastasia Vinari,

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 16 decembrie 2025, prin care s-a respins demersul înaintat de către executorul judecătoresc Sergiu Catanoi privind aplicarea față de debitorul Valeri Vinari a interdicției de a părăsi țara,

în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Sergiu Catanoi privind aplicarea față de debitorul Valeri Vinari a interdicției de a părăsi țara, -

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 27 noiembrie 2025, executorul judecătoresc Sergiu Catanoi a înaintat în instanța de judecată un demers privind aplicarea interdicției de a părăsi hotarele Republicii Moldova în privința debitorului Valeri Vinari.

În motivarea demersului executorul judecătoresc a indicat, că spre executare silită se află documentul executoriu nr. 2-3579/2018 din 12.10.2018, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind încasarea de la Valeri Vinari, în beneficiul creditorului Anastasia Vinari, a pensiei de întreținere pentru copilul minor, în cuantum de 1 000,00 lei lunar, începând cu data de 26.12.2017 și până la atingerea majoratului de către copil.

Executorul judecătoresc a comunicat că, în cadrul procedurii de executare, au fost întreprinse măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

Totodată, a menționat că debitorul a fost citat în repetate rânduri, însă, până în prezent, se eschivează în mod intenționat de la executarea obligațiilor stabilite prin documentul executoriu.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, din 27 iunie 2025, a fost aplicată în privința debitorului Valeri Vinari măsura interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova, pe un termen de 6 luni.

Ulterior, prin cererea din 20.11.2025, creditorul a solicitat înaintarea în instanța de judecată a unui demers privind menținerea și prelungirea interdicției de a părăsi țara.

Executorul judecătoresc a mai arătat că măsurile de executare întreprinse nu au avut finalitate, nefiind identificate surse de venit sau bunuri care ar putea fi urmărite în vederea stingerii datoriei.

În aceste circumstanțe, executorul judecătoresc a înaintat prezentul demers, solicitând examinarea acestuia în conformitate cu prevederile art. 64 Cod de executare și emiterea unei încheieri prin care să fie dispusă aplicarea repetată a interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Valeri Vinari.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 16 decembrie 2025, a fost respins ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Sergiu Catanoi cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului Valeri Vinari.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 5 ianuarie 2026, creditorul Anastasia Vinari a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, din 16 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și soluționarea fondului prin aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Valeri Vinari.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că debitorul Valeri Vinari nu își execută cu bună-credință obligația de achitare a pensiei de întreținere, deși dispune de surse de venit, fapt ce rezultă din materialele dosarului de executare. Neexecutarea obligației are un caracter intenționat și de durată.

Recurenta a mai arătat că, la data examinării cauzei, debitorul înregistrează o datorie considerabilă la pensia de întreținere, acumulată pe parcursul unei perioade îndelungate, fără a întreprinde măsuri reale pentru stingerea acesteia.

Totodată, a menționat că documentele prezentate de debitor cu referire la starea sa de sănătate nu sunt confirmate prin acte medicale oficiale eliberate de instituții medicale din Republica Moldova, care să ateste în mod expres necesitatea obiectivă de a părăsi țara, inclusiv pentru deplasarea în România în scop de tratament.

În opinia recurentei, invocarea stării de sănătate reprezintă un pretext utilizat de debitor pentru a evita executarea obligațiilor legale privind plata pensiei de întreținere.

În acest context, recurenta consideră că achitarea datoriei acumulate trebuie să constituie o prioritate, iar doar după executarea obligațiilor legale debitorul poate beneficia de dreptul de a părăsi teritoriul țării, în condițiile legii.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum s-a indicat anterior, încheierea recurată a fost emisă la data de 16 decembrie 2025, iar recursul a fost depus la data de 5 ianuarie 2026. Cu toate acestea, Colegiul

constată că recursul a fost declarat în termen, întrucât la materialele dosarului nu se regăsește niciun înscris sau alte probe care să ateste data comunicării actului judecătoresc contestat părții recurente. În consecință, în lipsa unor date privind comunicarea încheierii atacate, Completul judiciar reține că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei s-a constatat, că în procedura executorului judecătoresc Sergiu Catanoi se află, spre executare silită, documentul executoriu nr. 2-3579/2018 din 12.10.2018, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind încasarea de la Valeri Vinari în beneficiul creditorului Anastasia Vinari a pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de 1 000,00 lei lunar, începând cu data de 26.12.2017 și până la atingerea majoratului de către copil.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi, din 27 iunie 2025, s-a admis demersul executorului judecătoresc Sergiu Catanoi privind aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova în privința debitorului Vinari Valeri, fiind stabilită această măsură pe un termen de 6 luni.

Totodată, din materialele cauzei rezultă, că debitorul a adresat executorului judecătoresc o cerere, prin care a solicitat ridicarea interdicției de a părăsi țara, invocând necesitatea efectuării unui tratament medical, fără a urmări eschivarea de la executarea documentului executoriu.

Circumstanțele invocate sunt susținute prin Decizia CNDDCM a Ministerului Muncii și Protecției Sociale din 03.10.2025, potrivit căreia debitorului i-a fost stabilit gradul accentuat de dizabilitate, valabil în perioada 26.09.2025- 01.10.2027.

De asemenea, se constată că cererea debitorului nu a fost examinată de executorul judecătoresc, nefiind emis un răspuns motivat, iar ulterior a fost inițiat demersul judiciar privind aplicarea repetată a interdicției de a părăsi țara, întemeiat pe simple presupuneri referitoare la o eventuală eschivare a debitorului de la executarea obligațiilor prin părăsirea teritoriului Republicii Moldova.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția pronunțată de prima instanță este una legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 64 alin. (1) din Codul de executare, interdicția de a părăsi tara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

Colegiul subliniază că, din conținutul dispozițiilor legale enunțate se conturează două condiții în prezența cărora debitorului i se poate aplica interdicția de părăsire a țării, și anume: 1) prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare și 2) plecarea debitorului ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În ceea ce privește primul aspect – necesitatea prezenței debitorului la acțiunile de executare –, Colegiul reține că solicitarea aplicării interdicției trebuie să fie motivată prin indicarea concretă a acțiunilor de executare care nu pot fi realizate în lipsa debitorului, precum și a modului în care prezența acestuia este indispensabilă pentru executarea eficientă a documentului executoriu.

În speță, Colegiul constată că demersul înaintat de executorul judecătoresc Sergiu Catanoi are un conținut general, fără individualizarea circumstanțelor concrete care ar justifica aplicarea măsurii. Or, executorul s-a limitat la invocarea, în mod abstract, a imposibilității executării documentului executoriu, fără a indica ce acțiuni concrete de executare sunt dependente de prezența debitorului și în ce mod absența acestuia ar împiedica realizarea executării.

În acest context, simpla invocare a normelor legale care prevăd posibilitatea aplicării interdicției de a părăsi țara nu poate substitui obligația de motivare a demersului și nu poate constitui, prin sine, temei suficient pentru dispunerea unei măsuri restrictive de drepturi.

În ceea ce privește al doilea aspect, Colegiul reține că aplicarea interdicției de a părăsi țara este condiționată de dovedirea faptului că plecarea debitorului ar face imposibilă sau, după caz, dificilă executarea hotărârii judecătorești, condiție care nu rezultă din materialele cauzei.

La acest capitol, Colegiul civil menționează că, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, orice persoană care

se află în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule liber și să-și aleagă în mod liber reședința. De asemenea, orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv propria țară.

Totodată, conform alin. (3) și (4) ale aceluiași articol, exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele prevăzute de lege și care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

Prin urmare, interdicția de a părăsi țara constituie o ingerință a statului în dreptul fundamental al debitorului la libertatea de circulație, garantat de Convenție, fiind o măsură cu caracter excepțional, admisibilă doar în condițiile strict prevăzute de lege și în prezența unor justificări temeinice.

În acest sens, executorul judecătoresc are obligația de a argumenta și dovedi că plecarea debitorului peste hotare ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul civil reține că la materialele cauzei nu se regăsește informație privind eventualele intrări și ieșiri din țară ale debitorului Valeri Vinari. Prin urmare, nu s-a probat faptul că debitorul părăsește sau intenționează să părăsească teritoriul țării în scopul eschivării de la executarea obligațiilor stabilite prin documentul executoriu.

Totodată, nu poate fi exclus că eventualele deplasări ale debitorului peste hotare ar putea avea un caracter justificat, inclusiv în scopul obținerii de mijloace financiare necesare executării obligațiilor, aspect care trebuie analizat în mod obiectiv și individualizat în fiecare caz, fără a opera prezumții defavorabile neprobate.

Astfel, executorul judecătoresc avea obligația de a demonstra că plecarea debitorului Valeri Vinari peste hotare ar face imposibilă sau, după caz, dificilă executarea hotărârii judecătorești, însă asemenea circumstanțe nu au fost dovedite în speță.

Colegiul civil subliniază, că executorul judecătoresc nu a motivat în mod concret demersul înaintat și nu a indicat circumstanțe obiective din care să rezulte că neaplicarea interdicției de a părăsi țara ar periclita executarea documentului executoriu sau că debitorul intenționează să se eschiveze de la executare prin părăsirea definitivă a țării.

În aceste împrejurări, Colegiul civil apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond, potrivit căreia executorul judecătoresc nu a administrat probe pertinente și concludente și nu a invocat argumente plauzibile, care să justifice legătura directă dintre măsura solicitată și asigurarea executării hotărârii judecătorești.

Subsecvent, potrivit art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie dovedite prin anumite mijloace de probă nu pot fi demonstrate prin alte mijloace probatorii.

De asemenea, instanța de recurs reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, căile de atac trebuie să fie efective, capabile să ofere o reparare reală a situației contestate și să aibă aptitudinea de a remedia direct încălcarea invocată (cauza *Purcell c. Irlandei*, 16 aprilie 1991), aspecte care nu se regăsesc în speța dedusă judecății.

În lumina celor expuse, Colegiul respinge ca nefondate și lipsite de pertinență toate alegațiile recurentei privind pretinsa netemeinicie a actului judecătoresc contestat,

întrucât argumentele invocate, raportate la circumstanțele de fapt expuse din perspectiva recurentului, nu sunt de natură să conducă la admiterea recursului.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 16 decembrie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de Anastasia Vinari.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 16 decembrie 2025, prin care s-a respins demersul înaintat de către executorul judecătoresc Sergiu Catanoi privind aplicarea față de debitorul Valeri Vinari a interdicției de a părăsi țara.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic